

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 27/2013-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. marca 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošikovej a sudcu Ladislava Orosza o sťažnosti M. D., .N., zastúpenej advokátom JUDr. S. Z., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 679/2002, za účasti Okresného súdu Trenčín, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. D. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 679/2002 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Trenčín prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 679/2002 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. M. D. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 6 000 € (slovom šesťtisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Trenčín povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trenčín je povinný M. D. uhradiť trovy konania v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. S. Z., D., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2012 doručená s'ťažnosť M. D., N. (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. S. Z., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 679/2002, v ktorom sa rozhoduje o žalobe „na ochranu vlastníckeho práva a o nariadení predbežného opatrenia“.

S'ťažovateľka v s'ťažnosti okrem iného uviedla:

„S'ťažovateľka sa podaným návrhom zo dňa 22. augusta 2002 na Okresnom súde v Trenčíne domáhala ochrany svojho vlastníckeho práva a vydania predbežného opatrenia voči spoločnosti S., a. s. v konkurze, N., nakoľko odporca ju hlučkom a vibráciami spôsobovanými prevádzkou jeho železničnej vlečky sústavne rušil pri výkone jej vlastníckeho práva k rodinnému domu súp. č. 422 v N., postaveného na pozemku parc. č. KNC 1820/1, ktoré sú obidva zapísané na LV č. 160 kat. úz. N.“

Sťažovateľka ďalej uvádza, že vzhľadom na to, že vlastníkom nehnuteľností pôvodného odporcu sa stala spoločnosť V., s. r. o., okresný súd pripustil uznesením č. k. 8 C 679/2002-103 z 23. júla 2003 vstup tejto spoločnosti do konania namiesto pôvodného odporcu. Okresný súd uznesením č. k. 8 C 679/2002-120 z 25. novembra 2003 zamietol návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi zastaviť prevádzku vagónovej vlečky a zariadení s ňou súvisiacich až do právoplatného rozhodnutia okresného súdu vo veci samej.

Sťažovateľka podala 27. novembra 2007 sťažnosť okresnému súdu na prietahy v konaní; predseda okresného súdu konštatoval 29. januára 2008 opodstatnenosť tejto sťažnosti. Opakované sťažnosti na prietahy v konaní okresného súdu sťažovateľka podala 16. novembra 2008, 4. januára 2009, 13. februára 2011 a 16. mája 2012.

Predsedička okresného súdu v odpovedi na ostatnú sťažnosť sťažovateľky 28. mája 2012 (Spr 2147/2012-3) potvrdila opodstatnenosť jej sťažnosti a odporučila jej kontaktovať Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Na základe informácie znaleckej organizácie zaslanej okresnému súdu 11. júla 2012 mal byť znalecký posudok vypracovaný do konca októbra 2012.

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Ústavný súd vyslovuje, že nekonaním OS v Trenčíne vo veci sťažovateľky M. D... č. k. 8 C 679/2002 o zdržanie sa zásahu do jej vlastníckeho práva došlo k porušeniu jej ústavného práva na prerokovanie veci bez prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd priznáva sťažovateľke M. D. titulom porušenia jej základného práva finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,- €, ktoré sú jej povinní zaplatiť OS v Trenčíne vo výške 50.000,- € a Ž., Ž. vo výške 50.000,- € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľke sa priznáva náhrada trovy právneho zastúpenia vo výške 1266,72 € (dva úkony práv. služby po 625,73 € + 2x paušálna náhrada po 150,- Sk), ktorú sú povinní

zaplatiť OS v Trenčíne a Ž., Ž. k rukám jej právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu...“

Ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie uznesením č. k. IV. ÚS 27/2013-10 zo 17. januára 2013 [§ 25 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 21. januára 2013 predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a zároveň ju vyzval, aby sa vyjadrila aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení zo 4. februára 2013 (Spr 121/2013 doručenom ústavnému súdu 11. februára 2013) okrem iného uviedla:

«Dňa 28. 01. 2013 bola tunajšiemu súdu doručená výzva na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti vo veci týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C/679/2002.

V predmetnej právnej veci ustanovil súd uznesením zo dňa 19. 06. 2007 za znalca Ú. V tomto rozhodnutí (pod č. k. 8 C/679/2002-166) mu vymedzil rozsah úloh a otázok, na ktoré má z odborného hľadiska odpovedať. Keďže posudok nebol vypracovaný v určenej lehote 90 dní, nasledovali zo strany súdu urgencie a pokuty za účelom zabezpečenia plynulosti konania:

- prvá písomná urgencia bola 24. 04. 2008 so žiadosťou, aby ústav oznámil, čo bráni vypracovaniu znaleckého posudku v predmetnej veci

- 04. 07. 2008 bola ústavu uložená prvá pokuta (uznesením č. k. 8 C/679/2002-186) vo výške vtedajších 15.000 Sk)

- 24. 09. 2008 ďalšia písomná urgencia

- 13. 11. 2008 uložená pokuta 25.000 Sk (uznesenie č. k. 8 C/679/2002-191)
- 06. 02. 2009 znalecká organizácia požiadala o súčinnosť súd, čo sa podľa požiadaviek ústavu stalo
- opätovne dňa 28. 12. 2010 súd urgoval písomne znalecký ústav
- 15. 04. 2011 uložená ďalšia pokuta 1.000 eur (uznesenie č. k. 8 C/679/2002-238)
- dňa 13. 06. 2011 sa znalecký ústav ospravedlnil za prieťahy z dôvodov nadmernej zaťaženia
- 15. 11. 2011 opätovná urgencia súdu
- uznesením zo dňa 24. 01. 2012 bola znaleckej organizácii opätovne uložená pokuta vo výške 1.200 eur
- 24. 05. 2012 – výzva súdu s urgenciou znaleckej organizácie
- dňa 12. 07. 2012 odpovedal ústav, že posudok bude vypracovaný v októbri 2012
- keďže táto lehota nebola dodržaná, došlo dňa 08. 11. 2012 k opätovnej urgencii
- a 17. 12. 2012 uložil v poradí už 5. pokutu (8 C/679/2002 - č. l. 266) vo výške 1000 eur
- dňa 09. 01. 2013 predsedníčka súdu žiadala písomne riaditeľa znaleckej organizácie o zjednanie nápravy

Okresný súd v predmetnej veci využil možnosti dané mu zákonom, aby zabezpečil vypracovanie znaleckého posudku. Nakoľko bez zodpovedania odborných otázok nie je možné v konaní pokračovať, nemohlo doposiaľ dôjsť k ukončeniu sporu.

K tomu, či tunajší súd konal riadne a plynule do ustanovenia znalca, nie je toho času možné zaujať stanovisko, pretože spis sa nachádza u znalca. Z toho dôvodu zasielam iba časť predmetného spisu (evidovaného ako „náhradný obal“), ktorým súd disponuje.»

Právny zástupca sťažovateľky vo svojom vyjadrení k stanovisku okresného súdu z 18. februára 2013 (doručenom ústavnému súdu 22. februára 2013) okrem iného uviedol:

„Vyjadrenie Okresného súdu v Trenčíne nemožno akceptovať, nakoľko sťažovateľka vyčerpala všetky možnosti, aby zo strany konajúceho súdu bola vec rozhodnutá bez prieťahov.

Je nesporné, že konajúci súd ukladal znaleckej organizácii pokuty, avšak týmto spôsobom nedošlo k náprave, nakoľko doposiaľ nebol zo strany znaleckej organizácie vypracovaný požadovaný znalecký posudok.

S poľutovaním musím konštatovať, že v tomto prípade sa jedná o stav, ktorý vyvolal u sťažovateľky pochybnosti o možnostiach a kompetenciách štátnych orgánov Slovenskej republiky ako aj nedôveru voči orgánom justície.“

Predsedička okresného súdu aj právny zástupca sťažovateľky zároveň oznámili, že súhlasia s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho prerokovania sťažnosti. Ústavný súd v nadväznosti na to využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Zo sťažnosti, z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu a z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8 C/679/2002 ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala 22. augusta 2002 okresnému súdu žalobu o ochranu svojho vlastníckeho práva a návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Ústavný súd pri posudzovaní činnosti okresného súdu v období rokov 2003 – 2007 vychádzal z údajov, ktoré v sťažnosti uvádza sťažovateľka – a ktoré sčasti vychádzajú aj z príloh k sťažnosti – keďže predsedníčka okresného súdu sa k uvedenej činnosti okresného súdu nevedela vyjadriť [okresný súd na výzvu predložil ústavnému súdu iba časť súdneho spisu („náhradný obal“), ktorý má k dispozícii, a nie súdny spis vzhľadom na to, že súdny spis sa od 5. februára 2008 stále nachádza u znaleckej organizácie ustanovenej týmto súdom 19. júna 2007 a poverenej vypracovaním znaleckého posudku, pozn.], pričom však údaje sťažovateľky vo svojom vyjadrení k sťažnosti nijako nespochybnila.

Okresný súd pripustil uznesením č. k. 8 C 679/2002-103 z 23. júla 2003 vstup obchodnej spoločnosti V. do konania namiesto pôvodného odporcu - obchodnej spoločnosti S., a. s. v konkurze, N.

Okresný súd ďalej uznesením č. k. 8 C 679/2002-120 z 25. novembra 2003 zamietol návrh sťažovateľky na vydanie predbežného opatrenia.

Okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 8. jún 2005, ktoré pre neúčasť odporcu odročil na 10. október 2005. Na tomto pojednávaní okresný súd poskytol účastníkom konania mesačnú lehotu na uzavretie mimosúdneho zmluvy. Na základe toho, že nedošlo k dohode, okresný súd nariadil pojednávanie na 28. jún 2006, ktoré odročil na 13. september 2006. Na pojednávaní uskutočnenom 13. septembra 2006 okresný súd uložil účastníkom konania, aby oznámili otázky pre súdneho znalca.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd po zamietnutí návrhu sťažovateľky na nariadenie predbežného opatrenia v priebehu ďalšieho obdobia rokov 2004 – 2007, vždy po ich predchádzajúcom odročení, uskutočnil dve pojednávania, a to 10. októbra 2005 a 13. septembra 2006 a až po viac ako 4 rokoch pristúpil k nariadeniu znaleckého dokazovania v prerokúvanej veci.

Okresný súd uznesením č. k. 8 C 679/2002-166 z 19. júna 2007 zmenil svoje pôvodné uznesenie o ustanovení znalca č. k. 8 C 679/2002-150 z 9. januára 2007 a ustanovil za znalca Ústav súdneho inžinierstva v Žiline (ďalej len „ústav“).

Okresný súd doručil ústavu uznesenie o ustanovení znalca 25. júna 2007 (pričom ústav prevzal súdny spis až 5. februára 2008). Ustanovená znalecká organizácia však ani po 5 rokoch a 6 mesiacoch tento posudok nepredložila, napriek šiestim urgenciám a piatim uloženým pokutám zo strany okresného súdu v období od 24. apríla 2008 do 17. decembra 2012. Tým fakticky spôsobila to, že okresný súd bol v uvedenom období nečinný v rámci konania vo veci samej. Uvedený stav pretrváva aj v čase konania ústavného súdu o predmetnej sťažnosti.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľka zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu i sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred okresným súdom, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka, je rozhodovanie o žalobe „na ochranu vlastníckeho práva“. Ani zo skutočností uvedených sťažovateľkou, ani z obsahu súdneho spisu či vyjadrenia okresného súdu ústavný súd nezistil nijakú zásadnú okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o právnej či skutkovej zložitosti veci. Podľa názoru ústavného súdu ide o vec, ktorá tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, aj keď potreba nariadenia znaleckého dokazovania signalizuje určitý stupeň skutkovej zložitosti veci, čo však neospravedlňuje doterajšiu neprimeranú dĺžku konania (vyše desať rokov).

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zastáva názor, že správanie sťažovateľky v procesnom postavení navrhovateľky nemalo vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Sťažovateľka podala sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedníčke okresného súdu (27. novembra 2007, 16. novembra 2008, 4. januára 2009, 13. februára

2011 a 17. mája 2012), ktorá jej sťažnosti uznala za odôvodnené a ospravedlnila sa, pričom však nedokázala zabezpečiť nápravu, t. j. aby okresný súd zabezpečil včasné vypracovanie znaleckého posudku, ani po viac ako 5 rokoch.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže dôjsť nielen neodôvodnenou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania v primeranom čase (m. m. napr. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Ústavný súd uzavrel, že so zreteľom na doterajší priebeh napadnutého konania, ktoré dosiaľ nebolo právoplatne skončené ani po vyše 10 rokoch od jeho začatia, v konaní okresného súdu sp. zn. 8 C 679/2002 došlo k zbytočným prietahom jednak neefektívnou činnosťou a neodôvodnenou nečinnosťou v období rokov 2004 – 2006, ako aj jeho nečinnosťou v období rokov 2007 – 2012 v súvislosti so zabezpečovaním znaleckého posudku. V nadväznosti na uvedené ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 C 679/2002 porušené boli.

IV.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím,

opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli podľa odseku 1 porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

V súlade s § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 679/2002 konal bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka žiada o priznanie finančného zadosťučinenia 100 000 €, „... ktorá za obdobie od podania návrhu na OS Trenčín k dnešnému dňu predstavuje sumu zodpovedajúcu poškodeniu jej majetku a jej duševného a telesného zdravia ako aj zdravia členov jej rodiny“.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8 C 679/2002 presahujúcu desať rokov a berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu a to, že konanie vo veci sťažovateľky nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval za odôvodnené priznať sťažovateľke sumu 6 000 € ako primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. S. Z. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch

podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Právny zástupca sťažovateľky vyčíslil úhradu trov konania sumou 1 266,72 €.

Ústavný súd považoval za účelne vynaložené náklady úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie sťažnosti), ktoré priznal sťažovateľke v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), za každý úkon po 127,16 €, t. j. spolu 254,32 €, čo spolu s režijným paušalom 2 x 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje celkovú sumu 269,58 €.

Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2013